

Хиротонија архимандрита Петра за Епископа топличког, викара Патријарха српског

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 18. децембра 2022. године у храму Светог Саве у Београду светом архијерејском Литургијом и свечаним чином хиротоније изабраног и нареченог високодостојног архимандрита Петра (Богдановића) за Епископа топличког, викара Патријарха српског.

Саслуживали су Његово Блаженство Архиепископ охридски и Митрополит скопски г. Јован, Високопреосвећени Архиепископ михаловско-кошички г. Георгије, Високопреосвећени Митрополит брегалнички г. Иларион и преосвећена господа епископи бачки Иринеј, британско-скандинавски Доситеј, врањски Пахомије, шумадијски Јован, браничевски Игнатије, милешевски Атанасије, рашко-призренски Теодосије, славонски Јован, тимочки Иларион, нишки Арсеније, далматински Никодим, осечкопољски и барањски Херувим, ваељвски Исихије, захумско-херцеговачки Димитрије, шабачки Јеротеј, западноевропски Јустин, стобијски Давид, ремезијански Стефан, мохачки Дамаскин, марчански Сава, хвостански Алексеј, новобрдски Иларион, јегарски Нектарије, липљански Доситеј.

Саслуживали су и високопреподобни архимандрити Методије, игуман манастира Хиландара; Доситеј, игуман манастира Гргетега; Павле, игуман манастира Хопова; Јевтимије, игуман манастира Јошанице; Гаврило, игуман манастира Озрена; Козма, игуман манастира Букова; Димитрије, игуман манастира Тумана; Серафим, игуман манастира Сукова; Данило, директор Патријаршијске управне канцеларије; Петар, игуман манастира Пиносаве; Харитон, игуман манастира Ковиља; Макарије, игуман манастира Савине; протосинђел Ангеларије, као и многобројни презвитери и ђакони из више епархија Српске Православне Цркве.

Свечаном чину хиротоније присуствовали су многобројни верници. као и главни секретар Светог Архијерејског Синода архимандрит Нектарије, потпредседник Владе и министар одбране г. Милош Вучевић, министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања г. Никола Селаковић, директор Управе за сарадњу са црквама и верским заједницама др Владимир Рогановић, представници Војске Србије. надбискуп Станослав Хочевар, принц Филип и принцеза Даница Карађорђевић, представници културног, политичког и јавног живота престонице.

Патријарх Порфирије: Епископ је образац свима у вери, у поретку, у животу

Упућујући очинску поуку новом архијереју Српске Православне Цркве, Његова Светост Патријарх г. Порфирије је истакао:

– Драги Владико, у Духу Светоме се изволе и оцима нашег Сабора да будете изабрани за епископа. То је радост велика, радост за читаву Цркву Христову, радост за све нас. Нећу понављати оно што смо из недеље у недељу понављали, него ћу још једампут рећи оно што је Свети Игњатије Богоносац рекао: Епископ је слика Очева, зато што је Христос слика Очева у светој Литургији, а епископ је на месту Христовом. Свети апостол Павле у Првој посланици Тимотеју обраћајући се свом младом сабрату, сапутнику, сатруднику као епископу вели: Треба да будеш образац свима, образац у вери, у поретку, у животу.

Буди образац у вери, да чуваш православну веру, да чуваш веру не у смислу да је скриваш од других, него да је неизмењену, онакву какву смо је примили, и предаш *urbī et orbī* читавом свету, да проповедаш Христа распетог и васкрслог онако како су посведочили апостоли Цркве Христове, свети оци учили, а Црква тим искуством живела. Буди образац у поретку, да чуваш и поредак, а то значи баш оно што смо чули у Исповедању вере, да чуваш све

оне каноне и правила које су успоставили Васељенски сабори, да они буду правила твог живота. Исто тако, да будеш образац не само учењем и чувањем вере него и својим животом, а то значи да колико год ти је Господ дао снаге и дарова да их ставиш у службу Цркве увек уздајући се у благодат Божју, јер пре свега, и после свега, и изнад свега сама епископска служба јесте дар Божји. Ничим то нисмо заслужили. Зашто Господ некога поставља на своје место да икономише Црквом Божјом само Он зна, а то је израз благодати Божје. Ако си образац у свему томе по речи апостола Павла упућеној Светом апостоли Тимотеју, онда ће сви бити дужни да те поштују, тј. нико неће моћи да каже: Овај је млад, шта имамо ми њега да слушамо, ми имамо веће искуство. Снага речи, мудрост, истина и сведочење не зависи од узраста, него зависи од наше посвећености Цркви и Христу.

Нека би Господ дао – молитва је свих, браће архијереја и, сигуран сам, све пуноће наше Цркве – да живот Ваш буде живот у Христу и онда ће све ово о чему говори Свети апостол народа, велики апостол, Божја труба, апостол Павле бити реалност и нашег живота. Нека Господ благослови да изграђујете Тело Цркве Вама на спасење али свима нама на радост.

Прими жезал овај да напасаш поверено ти Христово стадо. Послушнима нека буде за ослонац и укрепљење, а непослушне и непокорне упућуј и карањем и кротким васпитавањем, у Христу Исусу Господу нашем. Достојан!

Епископ топлички Петар: Епископ сабира, гради и чува Цркву

Примивши архијерејски жезал из руку предстојатеља Српске Православне Цркве, Његово Преосвештенство Епископ г. Петар је изговорио приступну беседу:

– Ваша Светости, браћо архијереји, часни оци, монаси монахиње, драга браћо и сестре, предат ми је залог вере да архијереј, као предстојатељ литургијског сабрања, возглављујући заједницу Тела Христовог превасходно служи јединству Цркве. Као онај кроз кога се деле дарови Духа Светог на евхаристијску заједницу, његово је да сабира, гради и чува Цркву. Стога је и хиротонија епископа надасве конститутивни догађај читавог богочовечанског организма у коме се огледа тајна Христа и Цркве, тајанствено јединство једног и многих, несливено и нераздељиво. И многи ускликуше као једним устима и једним срцем: Достојан!, почев од нашег првојерарха, преко сабраних архијереја, свештенства, монаштва и вас, браћо и сестре. Ускликуше, али тек након извршеног чина, након прочитане молитве и полагања руку, тј. након силаска Духа Светог, јер нико од везаних телесним

похотама и сластима није достојан да се приближи Цару славе, али божанска благодат која немоћи исцељује и недостатке допуњује и која нас сабира данас, али и коју смо заједно призвали, удостојила ме је да ипак завирим и нађем се тамо где је и анђелима недоступно.

Благодарим Богу и Светом Архијерејском Сабору што ме је изабрао на ову узвишену службу и надам се да ћу најпре вашим молитвама, Свјатејши и браћо архијереји, премда слаб, испунити оно што се од мене очекује. Апостолски позив је тежи од мученичког; мученик даје све што има, цео свој живот, а од апостола се тражи оно што превазилази оквире и могућности датог му бића, да чини немогуће, али опет у Богу могуће. Иштем и ваше молитве, часни оци, монаси, монахиње и народе Божји, али и да будете уз мене ви који ме већ волите, ако не више, барем колко и досад, а и ви, који ћете ме заволети на новом послушању, не сумњајте да најпре ја заволах вас.

Имао сам ту радост и благослов да духовно стасавам и учим од архијереја и богослова који је читавим собом вазда сведочио да је Биће Заједница, а живот заједничарење, и окушајући ту истину у конкретном монашком општежићу са мојим у Христу братијом и сестрама уверио сам се колико индивидуалне слабости, мане и недостаци не значе ништа када истрајавамо у подвигу да се очувамо заједно. Отуда данас, када се облачим у Христову службу са којом примам одговорност и власт да се дрешу и везује, у срцу ми све гласније одзвањају речи мог вољеног Владике и оца Игнатија изречене када ме је рукополагао у презвитерски чин: „Никад никог не одбацуј колко год да је грешан“. Обећавам да ћу се, пре свега по угледу на њега, трудити да као пастир добри ниједну од поверених овчица не изгубим.

Исто су ме учили, само мистичним језиком, светитељи крај чијих кивота сам живео. Оно што очи моје видеше, и уши чуше, и руке опипаше, и у срце уђе нису чуда светих, већ чудесна љубав светих пред чијом ширином, дубином, снагом и нежношћу, али и непоколебивошћу, свака душа миром се одева. То искуство ме обавезује да свагда сведочим да је Царство Божје, иако долазеће, истовремено и реално присутно у Цркви и као Црква и да Дух Свети врши продор из есхатона у историју и мења поредак природе. Ако то предање, не дај Боже, заборавимо, со наше вере обљутавиће.

Радујем се и благодарим на бесценблагослову да саслужујући и служећи Вама, Ваша Светости, управо од Вас и учим најузвишенију мистагогију. Зато Вам обећавам да ћу се трудити да указано поверење оправдам и да Вам будем верни и у Христу одани син у кога ћете се моћи поуздати.

Из манастира Тумана носим један посебан благослов, а то је да из готово свих крајева ове наше отаџбине имам мноштво пријатеља и познаника, али поготову у престоном граду, па се особито радујем срастању и наставку дружења у Христу са вама, жива Цркви љубљеног и освећеног Београда. И као и досад, поготову са амвона, наставићу да вас пре свега позивам на учешће и заједничарење у Божанској Трпези, светој Литургији, Светом Причешћу.

Драги Браничевци и пријатељи браничевских светиња, знам да сте и радосни и тужни и да вас неће много утешити то што Вам кажем да где год да идем вас носим са собом, јер сте део мене. Верујем да ће у литургијском узношењу та просторна дистанца међу нама бити Христом неутралисана. Игумана туманског Димитрија у Духу најснажније грлим. Хвала ти, оче игумане, на бескрајној љубави која није од овога света и знај да сам увек уз тебе.

Осећам се још дужним да затражим опроштај од свих о које сам се свесно или несвесно огрешио и свима поручим да сам одавно свима све опростио и да нико не гаји трунку предрасуде да ћу оставити простора да се моја сујета препречи испред сваког ко ми као епископу буде приступао иштући воде живе. Слава и хвала нека је Троишастом Богу, Оцу и Сину и Светом Духу,

spc.rs